

LISTENING · L06

یادداشت برداری هنگام لیسنینگ؛ نشانه موقت، پاسخ کامل

Note-taking During IELTS Listening

از توضیح تا تمرین

وقتی صدا هنوز در جریان است، نوشتن کامل یک نام یا عدد می‌تواند توجهت را از سؤال بعدی بردارد. یک نشانه کوتاه و شخصی گاهی کمک می‌کند رشته صدا را نگه داری؛ اما همان نشانه، پاسخ نهایی قابل نمره دادن نیست. در این کتاب یاد می‌گیری چه وقت کوتاه بنویسی، چه وقت پاسخ را کامل کنی و چگونه اصلاح گوینده را بدون گم کردن شماره سؤال ثبت کنی. تمرین‌های نوشتاری برای شناخت تصمیم‌اند. سنجش شنیدن به صدای واقعی نیاز دارد.

اگر پس از دیدن کلید می‌گویی «این اسم را شنیده بودم»، بین موقع پخش چه نوشته‌ای. شاید خواسته‌ای همان لحظه املا را کامل کنی و بخش بعدی را از دست داده‌ای؛ شاید هم نشانه‌ای نوشته‌ای که بعداً برای خودت قابل بازبینی نبوده است.

می‌توانی برای یک پاسخ دشوار نشانه‌ای کوتاه و خوانا برای خودت بگذاری، شماره سؤال و اصلاح را دنبال کنی و پیش از پایان، پاسخ نهایی را در قالب آزمون خودت کامل و بررسی کنی.

شروع	۱. یادداشت موقت را از پاسخ نهایی جدا کن
۲. اختصار را با میزان اطمینان خودت بساز	۳. اصلاح را ثبت کن، اما شماره سؤال را گم نکن
۴. از یادداشت تمرینی به پاسخ قابل بررسی برس	برگه تمرین ۱
برگه تمرین ۲	پاسخ‌های ۱
پاسخ‌های ۲	صدای واقعی
مرور و منابع	

۱. یادداشتِ موقت را از پاسخِ نهایی جدا کن

حین پخش: نشانه قابل‌بازیابی ← با صدا جلو برو ← بازبینی: پاسخ کامل

در لیسنینگ، ضبط یک بار پخش می‌شود و هنگام پاسخ‌دادن به سؤال، اطلاعات بعدی هم ممکن است برسد. اگر نوشتنِ کامل یک واژه بلند تمرکز را می‌گیرد، برای خودت نشانه‌ای کوتاه و روشن بگذار و با صدا جلو برو. این فقط یادداشتِ کارگاهی خودت است. آنچه برای نمره بررسی می‌شود باید پاسخِ کامل قابل‌فهم و مطابق دستور باشد، نه اختصاری که فقط خودت می‌شناسی.

دو مرحله را با قالب آزمون اشتباه نگیر. در آزمون کامپیوتری پاسخ‌ها را هنگام پخش در خانه‌های خودشان وارد می‌کنی و در پایان دو دقیقه برای بازبینی پاسخ‌های واردشده داری؛ نباید برنامه‌ها را بر انتقال همه پاسخ‌های ناقص در پایان بنا کنی. اگر مرکز هنوز شیوه کاغذی را ارائه می‌کند، آن قالب پس از ضبط فرصت انتقال پاسخ‌ها به پاسخ‌نامه دارد که در منبع ذخیره‌شده ۱۰ دقیقه آمده است. وضعیت عرضه و دستور مرکز را پیش از آزمون بررسی کن.

در هر دو قالب، یک نشانه موقت فقط وقتی مفید است که بتوانی پاسخ را از آن با اطمینان بازیابی کنی. اگر بعداً نمی‌دانی «Ar» نام کدام شهر بوده، آن یادداشت کمکی نکرده است. نزدیک نشانه، شماره سؤال و یک حرف متمایز یا موضوع را نگه دار؛ سپس در اولین فرصت مناسب پاسخ را کامل و املا را بررسی کن.

مثال حل‌شده تألیفی؛ تحلیل نوشتاری؛ نه سنجش شنیدن

Complete the note. Write ONE WORD ONLY.

Speaker script for written analysis: The group will meet at Briarfield station. Next, the guide explains what to bring. Temporary note beside Q12: Briar~.

کدام نوشته برای مرور شخصی است و برای پاسخ نهایی چه باید بکنی؟

Briar~ فقط نشانه موقت است؛ پاسخ نهایی این مثال Briarfield است.

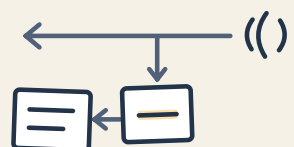
نشانه به نگه‌داشتن جای پاسخ کمک می‌کند، ولی علامت ~ بخشی از نام نیست. در این مثال نوشتاری، متن املای Briarfield را نشان می‌دهد. در آزمون واقعی متن صدا را برای بازیابی املا نمی‌بینی؛ اگر نشانه به‌تنهایی واژه را یادت نمی‌آورد، باید روش ثبت را در تمرین بعد تغییر بدهی.

- نشانه شخصی پاسخ نهایی نیست.
- کامپیوتری: ورود پاسخ هنگام پخش و دو دقیقه بازبینی.
- کاغذی: انتقال پس از ضبط فقط در صورت عرضه آن قالب.

نشانه موقت فقط برای حفظ رشته صداست؛ پاسخ نهایی را در فرصت مناسب کامل و با دستور همان سؤال بررسی کن.

هنگام پخش: با اطلاعات بعدی صدا جلو برو | نشانه کوتاه شخصی، همراه شماره سؤال؛ فقط اگر بعداً قابل‌بازیابی است

در فرصت مناسب: پاسخ کامل، خوانا و مطابق دستور را بررسی کن

۲. اختصار را با میزانِ اطمینانِ خودت بساز

اختصارِ مفیدِ قانونِ ثابتِ سه حرفِ اول ندارد. ممکن است «Mon» برای Monday در یادداشتِ خودت روشن باشد، اما «pro» میان programme، project و professor مبهم شود. نشانه‌ای انتخاب کن که بعداً تفاوتِ لازم را به تو یادآوری کند. برای یک واژه شاید چند حرفِ آغازین کافی باشد؛ برای واژه دیگر یک حرف متمایز یا شماره سؤال هم لازم است.

عدد را اگر مطمئن شنیده‌ای، نوشتن با رقم اغلب سریع و خواناست؛ ولی سرعت نباید جای دقت را بگیرد. در «fourteen» و «forty» یک اختلاف شنیداری مهم وجود دارد. اگر مطمئن نیستی، شکلِ نامطمئن را کنار شماره سؤال علامت بزن و همراه صدا بمان. وقتی به متن یا کلید یک تمرین دسترسی پیدا کردی، خطای شنیدن عدد را از خطای ثبت آن جدا کن.

برای یک اسم خاص، اختصارِ خیلی کوتاه ممکن است بعداً بی‌معنا شود. به جای حفظِ یک فرهنگ‌نامه اجباری کوتاه‌نویسی، سه سؤال از خودت بپرس: آیا نشانه را سریع می‌نویسم؟ آیا آن را به سؤال درست وصل می‌کنم؟ آیا بعداً می‌توانم پاسخِ دقیق را از آن به یاد بیاورم؟ اگر پاسخِ سوم منفی است، نشانه را در تمرین بعد تغییر بده.

- اختصارِ شخصی و آزمایشی است؛ قانونِ ثابتِ سه حرفی نیست.
- شماره سؤال را کنار نشانه نگه دار.
- نشانه‌ای که بعداً مبهم است، باید اصلاح شود.

۳. اصلاح را ثبت کن، اما شماره سؤال را گم نکن

گاهی گوینده اطلاعاتی را صریحاً عوض می‌کند. اگر ساعتِ نخست را نوشته‌ای و بعد می‌شنوی «sorry, it has changed»، پاسخِ موقت را طوری اصلاح کن که بدانی کدام مقدار کنار گذاشته شده است. در یادداشتِ شخصی می‌توانی روی مقدارِ اول خط بکشی و مقدارِ تازه را همان‌جا بنویسی. در پاسخِ نهایی فقط مقدارِ پشتیبانی‌شده و خوانا را وارد کن.

همیشه آخرین عدد را جایگزین نکن. ممکن است گوینده ساعتِ حرکت را بگوید و بعد ساعتِ رسیدن را اضافه کند؛ این دو اصلاح یکدیگر نیستند. سؤال را با کلمهٔ کلیدی‌اش نگه دار: departure یا arrival؟ وقتی عبارتِ تازه واقعاً همان اطلاعات را اصلاح می‌کند، نشانهٔ تغییر در یادداشت لازم است. وقتی اطلاعاتِ تازه به سؤال دیگری مربوط است، پاسخِ قبلی را نگه دار.

اگر جواب یک شماره را نگرفتی، کنار همان شماره علامتِ سؤال بگذار و به خانهٔ بعدی برو. بعد از تمرین، بین کجا رشته را گم کردی. جابه‌جا کردنِ پاسخ‌ها میان شماره‌ها می‌تواند حتی پاسخ‌های درستِ بعدی را بی‌فایده کند؛ شمارهٔ درست به‌اندازهٔ واژهٔ درست مهم است.

مثال حل‌شدهٔ تألیفی؛ تحلیلِ نوشتاری، نه سنجش شنیدن

Complete the note. Write A NUMBER.

Written script: The coach leaves at 8:15. Sorry, the departure has moved to 8:45. It arrives at 9:30. Question: Departure time: ____ .

اگر در یادداشتِ شخصی ابتدا 8:15 نوشته باشی، آن را چگونه اصلاح می‌کنی و پاسخ نهایی چیست؟
در یادداشت روی 8:15 خط می‌کشم و 8:45 را کنار همان شماره می‌نویسم؛ پاسخ نهایی 8:45 است.

has moved to زمانِ حرکت را عوض کرده است. 9:30 زمانِ رسیدن است و برای سؤالِ departure پاسخ نیست. این تحلیلِ متن است؛ در آزمون باید هر سه زمان و رابطه‌شان را از صدا بگیری.

- فقط اصلاح همان اطلاعات، پاسخ قبلی را کنار می‌گذارد.
- در یادداشت موقت مقدار کنارگذاشته‌شده را مشخص کن.
- پاسخ از دست‌رفته را علامت بزن؛ شماره‌ها را جابه‌جا نکن.

۴. از یادداشتِ تمرینی به پاسخِ قابلِ بررسی برس

پس از پخش، به یادداشت‌های موقت نگاه کن و هر کدام را با دستور همان سؤال بسنج. نام را کامل بنویس، عدد را با مقدار شنیده‌شده تطبیق بده، و محدودیتِ واژه را بررسی کن. اگر اختصار را دیگر نمی‌توانی رمزگشایی کنی، پاسخ را از روی خیال کامل نکن؛ در تمرین از متن و کلید برای یافتنِ علتِ خطا استفاده کن.

برای آزمودنِ روش، یک فایل صوتی کوتاه و دیده‌نشده انتخاب کن. پیش از پخش دو خانه پاسخ را ببین؛ هنگام یک بار پخش، پاسخ اول و هر نشانه موقت را ثبت کن. فقط بعد از توقف صدا متن و کلید را باز کن. آیا اختصار واقعاً به بازیابی پاسخ کمک کرد؟ آیا سؤال بعدی را هنگام نوشتن از دست دادی؟ این‌ها معیارِ تصمیمِ تمرینی‌اند، نه حدس دربارهٔ نمرهٔ آزمون.

در نوبتِ بعد فقط یک تغییر بده: مثلاً شماره را واضح‌تر بنویس، برای نام‌ها حرفِ متمایز اضافه کن یا رقم‌های نامطمئن را علامت بزن. دوباره با یک فایل تازه آزمایش کن. اگر اختصار برای تو کندتر از نوشتنِ کامل است، مجبور نیستی از آن استفاده کنی؛ هدف حفظِ توجه به صدا و تحویلِ پاسخِ درست است.

- پاسخ نهایی باید کامل، خوانا و مطابق دستور باشد.
- اثرِ اختصار را روی یک صوتِ تازه و پاسخِ نخست بسنج.
- اگر روش کمکی نکرد، آن را برای نوبتِ بعد تغییر بده.

برگه تمرین · پرسش‌های ۱ تا ۳

شش موقعیت زیر متن‌های تألیفی و نوشتاری‌اند. پیش از دیدن توضیح، بنویس کدام نشانه موقت به تو کمک می‌کند و پاسخ نهایی چه چیزی باید باشد. این برگه توانایی شنیدن را نمی‌سنجد.

A. The meeting is at Larkstone Library.

B. The ticket costs forty-two pounds.

C. The visit is on Monday, not Tuesday.

D. Q21 asks for the start time; Q22 asks for the finish time.

E. The speaker mentions platform sixteen.

F. The walk starts at East Gate and ends at West Gate.

۱. A؛ «~Lar» را کنار شماره سؤال نوشته‌ای. آیا همین را به‌عنوان پاسخ نهایی می‌دهی؟

۲. B؛ اگر 42 را هنگام شنیدن ثبت کرده‌ای، برای پاسخ نهایی چه چیزهایی را بررسی می‌کنی؟

۳. C؛ یادداشت نخست Tue بوده است. متن فرضی اکنون چه اصلاحی را لازم می‌کند؟

برگه تمرین · پرسش‌های ۴ تا ۶

شش موقعیت زیر متن‌های تألیفی و نوشتاری‌اند. پیش از دیدن توضیح، بنویس کدام نشانه موقت به تو کمک می‌کند و پاسخ نهایی چه چیزی باید باشد. این برگه توانایی شنیدن را نمی‌سنجد.

- A. The meeting is at Larkstone Library.
- B. The ticket costs forty-two pounds.
- C. The visit is on Monday, not Tuesday.
- D. Q21 asks for the start time; Q22 asks for the finish time.
- E. The speaker mentions platform sixteen.
- F. The walk starts at East Gate and ends at West Gate.

۴. D؛ اگر زمان پایان را در خانه Q21 بنویسی، مشکل چیست و چه می‌کنی؟

۵. E؛ برای platform sixteen یک نشانه سریع و قابل‌بازبازی پیشنهاد بده و بگو در پاسخ نهایی چه می‌نویسی.

۶. F؛ دو نام مکان را شنیده‌ای. اگر سؤال «Where does the walk end?» باشد، کدام را در پاسخ نهایی می‌نویسی؟

در این برگه هیچ فایل صوتی نیست. درست پاسخ دادن به متن، سنجش سرعت ثبت هنگام صدای واقعی نیست.

پاسخ‌های توضیح‌دار ۱۰ تا ۳

اول پاسخ خودت را ثبت کن، سپس دلیل هر تصمیم را بخوان.

پاسخ 1

خیر؛ اگر سؤال نام کتابخانه را می‌خواهد، Larkstone Library را کامل و مطابق سقفِ واژه می‌نویسم.

Lar ~ نشانه شخصی است و نام کامل را به خواننده منتقل نمی‌کند. دستور سؤال واقعی ممکن است سقف دیگری داشته باشد؛ در این نمونه نوشتاری پاسخ کامل دو واژه است.

پاسخ 2

مقدار 42، واحد یا علامت از پیش نوشته‌شده در سؤال و دستور همان سؤال را بررسی می‌کنم.

رقم‌نویسی می‌تواند سریع باشد؛ اما افزودن خودسرانه £ یا حذف آن بدون دیدن سؤال، تصمیم قطعی نیست.

پاسخ 3

روی Tue به‌عنوان پاسخ موقت خط می‌کشم و Mon را برای همان سؤال می‌گذارم؛ پاسخ نهایی Monday است.

عبارت «Monday, not Tuesday» صریحاً Tuesday را رد می‌کند. نشانه Mon فقط در یادداشت شخصی کافی است.

پاسخ‌های توضیح‌دار ۴۰ تا ۶

پاسخ 4

شماره‌ها جابه‌جا شده‌اند؛ زمان شروع را برای Q21 و زمان پایان را برای Q22 نگه می‌دارم. درستی زمان به‌تنهایی کافی نیست. هر پاسخ باید به سؤال خودش وصل شود؛ متن این موقعیت مقدار هیچ‌کدام را نمی‌دهد.

پاسخ 5

مثلاً «P16» در یادداشت؛ پاسخ نهایی، اگر سؤال شمارهٔ سکو را بخواهد، 16 است. P16 یک پیشنهاد شخصی است، نه قانون آزمون. شکل نهایی به متن سؤال و دستور آن بستگی دارد.

پاسخ 6

West Gate.

East Gate نقطهٔ شروع است و West Gate پایان. کوتاه‌نویسی W~ فقط وقتی مفید است که آن را با پرسش end اشتباه نکنی.

در این برگه هیچ فایل صوتی نیست. درست پاسخ دادن به متن، سنجش سرعت ثبت هنگام صدای واقعی نیست.

انتقال به شنیدن واقعی

از صفحه نمونه سؤال‌های رسمی IELTS Academic دو سؤال Listening تازه و دارای صدا انتخاب کن. دستور هر سؤال را بخوان، صدا را یک بار پخش کن، پاسخ نخست و هر نشانه موقت را ثبت کن و فقط پس از آن متن و کلید را ببین.

نمونه سؤال‌های رسمی IELTS Academic

<https://ielts.org/take-a-test/preparation-resources/sample-test-questions/academic-test>

۷. در سؤال اول، نشانه موقت چه بود؟ آیا توانستی پیش از دیدن متن، پاسخ کامل را از آن بازیابی کنی؟

۸. در سؤال تازه دوم، آیا نوشتن پاسخ نخست توجهت را از سؤال بعدی برد؟ برای نوبت بعد چه تغییری می‌دهی؟

فایل صوتی و کلید رسمی در این کتاب بازنشر نشده‌اند؛ لینک فقط مسیر انتخاب نمونه رسمی است.

پاسخ‌های انتقال و مرور

کلید فعالیت‌های صوتی به سؤال و فایل انتخابی تو بستگی دارد؛ پاسخ نخست را با متن و کلید رسمی مقایسه کن.

پاسخ 7

پاسخ شخصی است؛ نشانه، پاسخ نخست، پاسخ کامل و شاهد صدا را کنار هم ثبت کن. اگر نشانه بعداً مبهم بود، همان را خطای روش یادداشت‌برداری ثبت کن؛ پاسخ درست کلید ثابت نمی‌کند که هنگام شنیدن آن را گرفته بودی.

پاسخ 8

پاسخ شخصی است؛ یک مشاهده مشخص و یک تغییر کوچک بنویس. برای این سؤال کلید واحدی وجود ندارد، چون فایل را خودت انتخاب می‌کنی. از روی پاسخ نوشتاری برگه درباره سرعت دست هنگام صدا نتیجه بگیر.

مرور یک‌نگاهی

دو مرحله: هنگام پخش، پاسخ یا نشانه قابل‌بازبینی ثبت کن؛ پیش از تحویل، پاسخ کامل و مطابق دستور را بررسی کن.

اختصار: نشانه کوتاه قانون عمومی ندارد و هرگز پاسخ نهایی ناقص را توجیه نمی‌کند. عدد: رقم می‌تواند ثبت را آسان کند؛ مقدار و واحد را با سؤال و صدای واقعی بسنج. اصلاح: فقط تغییر صریح همان اطلاعات را جایگزین کن؛ زمان رسیدن، اصلاح زمان حرکت نیست. قالب: کامپیوتری دو دقیقه بازبینی دارد؛ کاغذی ۱۰ دقیقه انتقال تنها در صورت عرضه این قالب. تمرین بعد: یک صوت تازه را یک بار بشنو و اثر نشانه را بر بازبینی پاسخ و سؤال بعدی ثبت کن.

منابع و مسیر بعدی

درس و تمرین تعاملی همین موضوع